

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αγαπημένη μου αδερφή Ισμήνη, Αραγε ξέρεις αν υπάρχει καμιά συμφορά που μας κληροδότησε ο Οιδίποδας και να μην την έστειλε ο Δίας σε μας τις δυο που είμαστε ακόμη στη ζωή; Γιατί δεν υπάρχει τίποτα που να μην είναι λυπηρό ή χωρίς συμφορά ή ντροπιαστικό ή επονείδιστο που να μην έχω δει μέσα στα δικά σου και στα δικά μου βάσανα. Και τώρα τι είναι πάλι αυτή η διαταγή που λένε ότι διακήρυξε ο στρατηγός, πριν από λίγο σ' ολοκλήρη την πόλη; Ξέρεις τίποτα κι έχεις ακούσει; Η δεν έχεις αντιληφθεί ότι τα κακά που ταιριάζουν στους εχθρούς βαδίζουν ενάντια σε αγαπημένα μας πρόσωπα.;

ΙΣΜΗΝΗ: Σε μένα τουλάχιστον Αντιγόνη καμιά είδηση ούτε ευχάριστη ούτε δυσάρεστη δεν ήρθε σχετικά με τους αγαπημένους μας, από τότε που δυο εμείς στερηθήκαμε τα αγαπημένα μας αδέρφια που πέθαναν την ίδια μέρα με αμοιβαίο θάνατο. Από τότε που ο στρατός των Αργείων τράπηκε σε φυγή τη νύχτα αυτή, δεν έμαθα τίποτα περισσότερο ούτε ότι είμαι πιο ευτυχισμένη ούτε ότι είμαι πιο δυστυχισμένη

ΑΝΤΙΓΟΝΗ : ήμουν α σίγουρη, άλλωστε γι αυτό σ' έβγαλα έξω από τις εξώπορτες του ανακτόρου για να ακούς εσύ μονάχα.

ΙΣΜΗΝΗ: Τι συμβαίνει; δείχνεις ότι σε βασανίζει κάποια είδηση.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ : Από τα δυο μας αδέρφια ο Κρέοντας, δεν έκρινε τον ένα άξιο ταφής, ενώ τον άλλο ανάξιο να ταφεί; Τον Έτεοκλή, όπως λένε, του φέρθηκε με δίκαιη κρίση και σύμφωνα με τη θρησκευτική συνήθεια του τόπου και διέταξε να τον θάψουν, ώστε να είναι τιμημένος στους νεκρούς του κάτω κόσμου. Αλλά το κορμί του Πολυνείκη που πέθανε με αξιολύπητο τρόπο, λένε ότι έχει διακηρυχθεί στους πολίτες κανείς να μην τον θάψει και κανείς να μην τον κλάψει, αλλά να τον αφήσουν άκλαυτο και άταφο, γλυκό εύρημα για τα όρνια που λαίμαργα ψάχνουν για την τροφή τους. Τέτοια λένε πως έχει διακηρύξει δημόσια ο καλός μας ο Κρέοντας για σένα και για μένα, φαντάσου και για μένα και λένε ότι έρχεται εδώ για να τα διακηρύξει δημόσια, ώστε να είναι καθαρά σε όσους δεν ξέρουν και πως δεν θεωρεί την υπόθεση ασήμαντη. αλλά σε περίπτωση που κάνει κάποιος κάτι από αυτά, τον περιμένει θάνατος με δημόσιο λιθοβολισμό. έτσι έχουν για σένα αυτά και γρήγορα θα αποδείξεις αν είσαι από ευγενική γενιά και γενναία στο ήθος ή τιποτένια από ευγενική γενιά.

ΙΣΜΗΝΗ Αν έτσι έχουν τα πράγματα, δύστυχη, τι όφελος θα μπορούσα να φέρω με το να χαλαρώνω ή να σφίγγω τον κόμπο;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ : (Σκέψου), αν θα με βοηθήσεις και θα συνεργαστείς μαζί μου.

ΙΣΜΗΝΗ: Ποια επικίνδυνη πράξη; Τί τάχα έχεις στο μυαλό σου;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ : (Σκέψου), αν μαζί μ' αυτό εδώ το χέρι θα σηκώσεις τον νεκρό.

ΙΣΜΗΝΗ: Αλήθεια, σκέφτεσαι να θάψεις αυτόν, αν και απαγορεύεται ρητά στους πολίτες;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ : Τον δικό μου και τον δικό σου, αν εσύ δεν θέλεις, αδερφό, γιατί δεν θα κατηγορηθώ ότι τον πρόδωσα.

ΙΣΜΗΝΗ: Δύστυχη, ενώ το έχει απαγορεύσει ο Κρέοντας;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Όμως αυτός δεν έχει κανένα δικαίωμα να μ' εμποδίζει να θάψω τους δικούς μου.

ΙΣΜΗΝΗ: Αλίμονο, σκέψου αδερφή μου, πόσο μισητός και ντροπιασμένος μάς χάθηκε ο πατέρας μας για αμαρτήματα που μόνος του έφερε στο φως, αφού χτύπησε δυνατά τα δυο του τα μάτια με το ίδιο του το χέρι. Έπειτα η μητέρα και γυναίκα, διπλή ονομασία, με πλεκτή θηλιά πεθαίνει ντροπιασμένη. Τρίτον, τα δυο μας αδέρφια, που αλληλοσκοτώθηκαν τα δυστυχημένα την ίδια μέρα, αφού βρήκαν αμοιβαίο θάνατο με χέρι εχθρικό που σήκωσε το ένα ενάντια στο άλλο. Και τώρα, έτσι που μείναμε ολομόναχες, σκέψου πόσο ατιμωτικά θα χαθούμε, αν παραβιάζοντας το νόμο, παραβούμε την απόφαση ή αψηφήσουμε τη βασιλική εξουσία. Πρέπει να σκεφτείς το εξής, ότι δηλαδή γεννηθήκαμε γυναίκες κι από την άλλη δεν μπορούμε να τα βάζουμε με άντρες κι έπειτα ότι εξουσιαζόμαστε από ισχυρότερους, ώστε να υπακούμε και σ' αυτά και ακόμη οδυνηρότερα από αυτά. Εγώ λοιπόν, αφού ζητήσω συγνώμη από τους νεκρούς, γιατί αυτά τα κάνω χωρίς τη θέλησή μου, θα υπακούσω στους άρχοντες. Γιατί, το να κάνεις ανώτερα από τις δυνάμεις σου, είναι ανόητο εντελώς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ούτε θα σε παρακαλούσα ούτε με ευχαρίστηση θα δεχόμουν τη σύμπραξή σου, κι αν ακόμη τό 'θελες πια. Έχε όποια γνώμη θέλεις. Εκείνον εγώ θα τον θάψω. Θα είναι ωραίο για μένα να θάψω τον αδερφό μου και να πεθάνω. Γιατί μαζί του θα αναπαύομαι πλάι σε αγαπημένο, αφού διαπράξω ιερή παρανομία. Γιατί είναι περισσότερος ο χρόνος που πρέπει εγώ να είμαι αρεστή στους κάτω απ' ότι στους εδώ. Γιατί εκεί αιώνια θα αναπαύομαι. Αν θες εσύ, περιφρόνα όσα είναι τίμια για τους θεούς.

ΙΣΜΗΝΗ: Εγώ δεν τα περιφρονώ, όμως από τη φύση μου είμαι ανίκανη να ενεργώ ενάντια στους πολίτες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Εσύ αυτά μπορείς να προφασίζεσαι. Εγώ θα πάω να θάψω τον πολυαγαπημένο μου αδερφό.

ΙΣΜΗΝΗ: Αλίμονο δυστυχισμένη, πόσο πολύ φοβάμαι για σένα!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μη φοβάσαι για μένα, για τη δική σου μοίρα φρόντιζε.

ΙΣΜΗΝΗ: Όμως να μην τη φανερώσεις σε κανένα αυτή την πράξη, κράτα τη μυστική και το ίδιο θα κάνω κι εγώ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αλίμονο, βροντοφώναξέ το σε όλους! Θα μου είσαι πολύ πιο μισητή αν δεν το πεις, αν δεν τα διαλαλήσεις αυτά σε όλους.

ΙΣΜΗΝΗ: Έχεις θερμή καρδιά για πράγματα ψυχρά!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ξέρω όμως ότι είμαι αρεστή σε κείνους που πρέπει περισσότερο ν' αρέσω.

ΙΣΜΗΝΗ: Αν θα έχεις και τη δύναμη. Γιατί αγαπάς (επιδιώκεις) πράγματα ακατόρθωτα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Λοιπόν, όταν πια δεν θα έχω δύναμη, θα έχω σταματήσει.

ΙΣΜΗΝΗ: Καθόλου δεν πρέπει να κυνηγάμε τ' ακατόρθωτα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αν αυτά θα λες, θα μισηθείς από μένα και δίκαια για πάντα θα σε μισεί ο νεκρός. Αλλά άσε με, εμένα και την αμυαλιά μου, να το πάθουμε αυτό το κακό. Γιατί δεν θα πάθω τίποτα τόσο φοβερό, ώστε να μην πεθάνω έντιμα.

ΙΣΜΗΝΗ: Αν έτσι κρίνεις, πήγαινε! Να ξέρεις όμως αυτό, ότι δηλαδή βαδίζεις ασυλλόγιστη, όμως αληθινά αγαπημένη από τους αγαπημένους σου.

Στάθης Παπακωνσταντίνου